

SZAUER ÁGOSTON

Gyermek

Nagy, hallgató platán,
a tornazsák szaga,
firkák a ház falán,
az út nem ér haza,

a szép nővér, a kert,
komondor, nem harap,
a járda néha lejt,
egy rugdalt széndarab –

e pár kép oly sima,
barnás, csúszós selyem.
Nincsen nosztalgia.
Csak tompa félelem.

Jelen

Hátat fordít a ház.
Lehajló hagymaszár.
Egy kényelmes darázs
az asztalunkra száll.

A kifli már kemény.
Birsalma és likőr.
Akár egy költemény,
ha nem szól semmiről.